

DRĘTWIEĆ (6) *vb impf*

drętwieć (4), **trętwieć** (2); drętwieć *Mącz* (3), *GosłCast*; trętwieć *Leop*, *KlonŻal*.

e jasne (tak też Cn).

inf drętwieć (2); -eć (1), -(e)ć (1). \diamond *praes 1 sg* drętwieję (1). \diamond *3 sg* drętwieje (1). \diamond *3 pl* trętwieją (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Stawać się drętwym, tracić czucie, cierpnąć, martwieć; obtorpescere Mącz, Cn; rigescere Mącz; callere, calliscere, concallere, demori, membratim vitalem deperdere sensum, dirigere, durari, emori, exsurdare, duritiem induere, indurescere, infestari, intermori, obbrutescere, callum obducere, obrigescere, obtorpere, occallescere, rigere, siderari, stupere, tardescere, torporari Cn (6) : obtorpesco, Martwieję/ drętwieję/ zumiewam lie Mącz 459a.

drętwieć od czego (3): *Rigesco, Poczynam krzepnąć/ drętwieć od zimná. Mącz 356b; Tylko ćierpkie tarnie á głóg/ [...] Od których zęby trętwieją KlonŻal C4. Cf drętwieć od czego w kim.*

drętwieć od czego w kim (1): *od krwie zimnéy członki drętwieć ięły Wemnie GosłCast 73.*

Szereg: »cirpnąć albo drętwieć« (1): *rigor quo caput scapulis annectitur [...] Gdy fziyá ćirpnie álbo drętwieye/ á ták lie ná zad ku plecóm kurczy. Mącz 266a.*

Przen: Popadać w strach, zdumienie, osłupienie (1): *y niech we troie będzie miecz zábitych To iest miecz zabiánia wielkiego/ który ie czyni że trętwieją [qui obstupescere eos facit]/ y ná łercu łchną Leop Ez 21/14.*

Synonimy: cierpnąć, drewnieć, krzepnąć, martwieć, twardnieć.

Formacje współrdzenne: otrętwieć, strętwieć.